

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 78. Ludovici Maresii Sermo in defensionem censuræ a Facultate
Parisiensi contra Vernantum & Guimenium pronuntiatae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67332)

Sæc. XVII. gis obsequium reduxit, aberrantes
 A. C. 1666. oves verbo & exemplo ad salutis pe-
 scua revocavit, contagione ac inopia
 laborantes indefessa sollicitudine cor-
 poris & animæ remediis adjuvit, om-
 nibus omnia factus. Habebat Majes-
 tati morumque gravitati ita conjun-
 ctam modestiam, ut tristitiam & arro-
 gantiam semper exueret, quin ipsius
 comitas authoritatem, aut severitatem
 clementiam diminueret, nunquam ex-
 candescere visus, nisi quando vitiorum
 inveterata pertinacia, aut violata
 immunitatis Ecclesiasticæ injuria acer-
 biorem censuram extorquebat. Pro-
 tracto demum gloriosæ ætatis cur-
 culo usque ad annos octoginta ter-
 Neapoli die tertia Novembris hac via
 ad cælestem, ut pie credimus, vitam
 emigravit.

§. LXXVIII.

*Ludovici Maresii sermo in defen-
 sionem censuræ a Facultate Pari-
 sienti contra Vernantum &
 Guimenium pronuntiata.*

Vid. supra Crebræ adhucdum Parisiis ob nupti-
 §. 28. p. 80. ram Facultatis Theologicæ cen-
Collect. nova ram contentiones fervebant; studii
ant. Cler enim in diversa trahentibus quidam
Gall. tom. 2. Facultatis

Facultatem, & Parlamentum de Pon- Sæc. XVII.
 tificis auctoritate nimium læsa incusa A.C. 1666.
 bant, alii e contrario Papam limites
 excessisse spargebant: cum autem præ-
 cipue Ludovicus Maresius Sacerdos ac
 Parisinæ Facultatis Doctor accusaretur,
 quod in suis sermonibus postposita
 omni veneratione adversus Papam de-
 clamasset, hinc suam vindicaturus in-
 nocentiam, die octava Octobris in Ec-
 clesia ad S. Jacobum, quo Rector, to-
 taque Sorbona habita solemnī suppli-
 catione convenerat, in veritatis, seu
 potius Facultatis defensionem sermo-
 nem habuit, a multis sigillatum, a sola
 tamen Sorbona maximopere deprædi-
 catum. Selegerat sibi thema ex illis
 S. Lucæ verbis: *At illi tacuerunt c. 14.*
 Exposuerat, quod olim Pharisei, tan-
 quam canes muti, non valentes latrare,
 suo silentio veritatem injuste oppres-
 sam reliquerint: tanquam dormientes, &
 nil nisi vana videntes veritatem suis
 dolis & fraudibus corruperint, & veluti
 canes impudentissimi amantes somnia,
 veritatem furiosa erroris obstinatione
 etiam convicti everterint: hos appel-
 litabat timidos, dolosos atque impios;
 econtra autem ostendebat, quod Doctor
 Catholicus, cujus est populum docere,
 nunquam veritatem suo silentio prodat,
 nunquam sua pravitate corrumpat.

Sæc. XVII. sed cognitam veritatem tueri paratus,
 A. C. 1666. nunquam in errore pertinaciter persistat.

Proin sit intrepidus, sincerus, & humilis: quam graviter autem Deus contra Pastores timidos, & eos, qui veritatem injuste opprimi, sua conniventia patiuntur, queratur, demonstratur ex variis Prophetarum textibus, quibus subjunxit, quod quamvis circa veritates omnino ad salutem haud necessarias Christiana prudentia silentium suadeat, quando ex nimio Zelo dissensiones & discordiæ inter fideles oritur, timentur, nihilominus tamen si Ecclesiæ Doctor circa religionis articulum vel circa credenda, aut hic & nunc agenda consultatur, suoque silentio veritatem opprimi cernit, haud ultra tacere valeat, etiamsi potissimos in errore versari, aut nonnisi quatuor vel quinque homines veritatem sequi agnosceret: Postea adversus dolosos declamans, adduxit hæreticos, qui sacras literas pro tuendis suis erroribus depravarunt, tum sermone converso ad errores Jacobi Vernanti & impietates Guimenii, hunc verba S. Scripturæ profanasse, illum totam Hierarchiam, omnesque Ecclesiæ libertates evertere ajebat, deprædicans censuram Facultatis contra juratum hunc Ecclesiæ Doctorem ita declamantis: Idcirco necesse est Doctorem

*Facult. in
 Præf. cens.
 contra Jacob. Vern.*

Doctores, quos Deus dedit ad consummationem sanctorum in opus ministerii, in aedificationem corporis Christi, quod est Ecclesia, animose & fortiter resistere hominibus illis, qui cum non acquiescant sanis sermonibus Domini nostri Jesu Christi, etsi quæ secundum pietatem est doctrinæ, omnia potestatis Ecclesiasticæ jura confundunt, & Hierarchiam divina ordinatione institutam occultis & subdolis molitionibus subvertere non verentur &c. Laudat etiam Facultatem, quod Doctores Guimenio similes nominarit fumosæ, laxiorisque Theologiæ agyrta, docentes, quæ non oportet, turpis lucri gratia.

Acrius postea invehebatur in Pontificem, eique adjudicatam infallibilitatem, ita exclamans, „novissimis hisce temporibus novum genus corruptorum exortum est, qui universali Ecclesiæ prærogativam a suo Sponso acceptam, seu supremam sine erroris metu circa religionis controversias decidendi auctoritatem auferre molientes, absque novitate illam unico homini adjudicant, cujus decisiones tam circa fidem, quam mores velut oracula cæco obsequio recipere teneremur, quin eas, an S. literis, traditionibus, & antiquis Ecclesiæ Canonibus consonæ sint, discutere liceret. Quod autem Facultas tam periculoso errori,

Sæc. XVII.
A. C. 1666.

In Præf.
cens. contra
Guim.

Sæc. XVII
A. C. 1666.
 rori, tamque perniciosæ consecutioni
 sese ingenito Zelo & constantia oppo-
 fuerit, hancque doctrinam velut falsam,
 temerariam, scandalosam & hæreti-
 cam in sua censura damnarit, eam pro-
 pterea hic Concionator summopere
 commendavit, rursus in Vernantum in-
 vehens, eoquod, licet Papam Ecclesiæ
 & Conciliorum decisionibus subjectum
 esse haud ignorarit, Papam tamen ab-
 solutum Dominum & Ministrum inde-
 pendentem ab omnibus etiam Ecclesiæ
 legibus sub frivola distinctione *directe*
 & *indirecte* effecerit, eumque adu-
 latione haud toleranda & scanda-
 losa Ecclesiæ correctioni subtraxerit,
 ut ejus errores insanabiles, & ejus peccata
 sine remedio essent: Carpsit postea Ver-
 nantum, quod in totius Franciæ oculo-
 bus scribere ausus fuerit hæc verba:
Dum Pontificum vel Liberii ignaviam, vel
Felicis ambitum honorum, vel Joanni
XXII. singularem opinionem, non solum
quasi privatorum hominum culpas, sed Ec-
clesiæ Caput hæreses traducis, non
promoves Calvinistarum causam, & iterum
ad perfugium Ecclesiæ invisibilis munus
nisi malis nos in Atheorum voraginem præ-
cipites dare. Denique hic Concionator
 detestatur pertinaciam eorum, qui di-
 cunt; *jam semel erravi, ergo in errore*
perseverare debeo, agitur de meo honore &
 audio

auctoritate, jam semel condemnavi hanc Sæc. XVII.
doctrinam, & hujus hominis Personam, A. C. 1666.
neesse est, ut hunc & omnes, qui eum de-
fendunt, ulterius condemnem & insecter:
 contra hos adduxit exempla summorum
 Pontificum, S. Gregorii Magni, Hilarii,
 Paschalis II. Gregorii XI. aliorumque,
 qui se Ecclesiæ reprehensioni obnoxios,
 & fallibiles agnoverunt, hancque in
 rem etiam adduxit, quod summus Pon-
 tifex in Canonisationum Bullis ita pro-
 loquatur: *antequam ad pronuntiandum*
veniamus, protestamur publice apud vos
præsentes, quod per hunc actum canonisa-
tionis, non intendimus aliquid facere, quod
sit contra Catholicam Ecclesiam, aut ho-
norem Dei.

Christ. Mar-
cell. Congr.
Episc. l. I.
Cærem.
Rom. Eccl.
sect. 6.

Hic sermo die tertia Novembris
 Parisiis a Joanne Payeno Sorbonæ Do-
 ctore & Parocho ad S. Genesiam ap-
 probatus est, prælique copia Typo-
 grapho a Parisiensi Curia die decima
 tertia Octobris fuit concessa.

§. LXXIX.

B. Franciscus Salesius ab Alexan-
dro VII. Sanctorum fastis
adscriptus.

Jam quintus evolvebatur annus, ex *Vid. supra*
 quo Alexander VII. Franciscum Sa- l. 104. p. 650.
 lesium Gebenensem Episcopum Beato- S. 79.